

Úvod – Co je křest (svátost)

Minulý týden Mark mluvil o svátosti Večeře Páně. Dnes budeme přistupovat k této svátosti. Doufám, že se už těšíte. Já jsem z toho nadšený, už se na to těším tři roky. Pokud jste nebyli minulý týden, rád bych připomněl, co tato svátost znamená. Není to jen připomínka toho, co se někdy v 1. století stalo mezi Ježíšem a jeho učedníky. Je to mnohem víc. Ježíš je totiž vzkříšený. Ježíš vstal z mrtvých. Pokud se účastníte této svátosti, tak tomu věříte. Ježíš je přítomný mezi námi. A zvláštním tajemným způsobem je tu s námi. Říkáme, že je přítomný skrze Ducha svatého. Protože jako křesťané máme v sobě Ducha Svatého, zakoušíme Ježíše Krista v nás a mezi námi. A to se hodně intenzivně děje ve svátostech Večeře Páně a křtu. Takže Večeře Páně je setkání se živým Kristem. Večeře Páně je Ježíšovo Tělo a je to jeho krev. Není to magie, čarování, člověk totiž nemůže změnit chleba v lidské maso, ani proměnit víno v lidskou krev. To je jeden extrémní pohled. (Pauza) Ani to není tak, že je to jen připomínka a že jen vzpomínáme na to, co se v dějinách stalo. To je druhý extrém. (Pauza) Pravda není kompromisem těchto extrémů, spíše je to tak, že se setkáváme v Duchu svatém se vzkříšeným Pánem a duchovně zakoušíme přítomnost Ježíše v chlebu a vínu. (Pauza) Je to tedy velmi důležité. Proč to říkám a jak to souvisí s dnešním tématem? Dnes spolu přemýšlíme nad významem křtu. Křest je stejně jako Večeře Páně svátost. Není pravidelná jako Večeře Páně. Ta bude zde na Skalce každou třetí neděli. Křest je jednorázový. Ale pro křest platí to samé. Ve křtu můžeme zakoušet zvláštním způsobem milost Boží skrze obmytí vodou. Ježíš nás obmývá od našich hříchů skrze svou krev. To je vyjádřeno symbolem vody. Elementem tedy není chléb a víno, ale voda. Voda vyjadřuje očištění od špíny. Když jste špinaví, musíte se umýt. Toto omytí ale neděláte vy, ale Duch Svatý. Kdybych chtěl vyjádřit co nejstručněji, co je křest, řeknu toto. Je to pohřeb a svatba v jednom. (Pauza) Proč pohřeb? Při pohřbu se rozloučíme s člověkem. Po pohřbu dáme člověka do země nebo jej spálíme. Stejně tak je to i s námi. Starý člověk – naše stará přirozenost zemře a rozloučíme se s ní. Řekneme good bye našemu hříchu. Našemu dědičnému hříchu. Řekneme astalavista, baby, tomu, co nás odděluje od Boha. Budeme o tom mluvit podrobněji za chvíli. (Pauza) A zároveň je křest svatbou. Jakou svatbou? Ježíš je v Bibli popisován jako ženich. A církev je jeho nevěstou. Tedy když jste křtěni, stáváte se členy Kristovy všeobecné církve. Pokud jste ženy, je to jako kdybyste byly u oltáře a provdávaly jste se za Ježíše. Kdo z vás máte tuto zkušenost, dámy?

Pokud jste muži, je to jako kdybyste si brali krásnou ženu. Kdo máte zkušenost se svatbou, pánové? (pauza) Vzpomínáte na vaši krásnou nevěstu, když vám ji přiváděl otec? Já ano, byl to krásný okamžik. Úplně se mi chtělo brečet. Ne pro to, jak moje žena vypadá, moje žena je ta nejkrásnější... ale byl jsem dojatý tou situací. Situaci navíc umocňuje hudba z varhan... No krása. Fantazie. (Pauza) Podobně je to se křtem. Povím vám, jak jsem to prožíval u svého křtu. Doufám ale, že to Vilém vystříhne ze záznamu. Budu trochu osobní. Tak to doufám zůstane jen mezi mnou a vámi.

Vyprávěj příběh!

Věřím, že jsem to zde ještě mnoho lidem nepovídal. Nerad vyprávím o svých zkušenostech, ale tahle stojí za to. Vlastně můj křesťanský příběh začal křtem. Můj kamarád na střední, bylo mi asi 16, mi řekl, že se chce nechat pokřtít. Řekl jsem si, slyším dobře? Nezbláznil ses? Mile jsem se usmál, ale vyjadřoval jsem sarkasmus. Byli jsme v tanečních a chystal jsem se zrovna sbalit nějakou dívku. Jaká příhodná chvíle. Můj kamarád byl ale hodně chytrý a půl roku mi vrtalo hlavou, proč to udělal. Takový inteligentní spolužák. Také byl hodně sobecký. Pokrytec jeden, říkal jsem si. Po několika měsících jsem ale pozoroval velkou změnu. Dříve to bylo tak, že byl sám a počítal si nějaké příklady z matiky nebo fyziky nebo se snažil dělat naschvály druhým lidem. No, měl jsem ho i tak rád a záviděl jsem mu jeho inteligenci, abych byl upřímný. Teď ale sedí na lavici a je obklopen spolužáky a povídá si s nimi. Říkám si, to je divný. Co se stalo? Něco mi uniklo. Že by to souviselo s tím, že se stal křesťanem? Hraje to nebo co? Jak to ale může hrát tak přesvědčivě? Jirka mě pozval do čajovny. Tam se o mě hodně zajímal, ptal se a povídali jsme si. Už jsme nebyli jen spolužáky, ale byli jsme skutečně přátely. Pozval také další kamarády z té jeho sekty. Tak jsem tehdy uvažoval. Církev bratrská. Co to je? Malá sekta. Když jsem tam poprvé vešel, zaujalo mě, že tam nejsou žádné obrazy ani žádné sochy. To je divné. To je kostel? Seznámil jsem se s jeho přátely a zjistil jsem, že jsou hrozně laskaví a milí. Snažil jsem se je přesvědčit, že se milí. Ale nějak se mi to nedařilo. Vzdoroval jsem asi rok. Zkoušel jsem všechno možné. Jednou jsem byl v pěkném svrabu a rozhodl jsem se, že to chci zabalit. Pak mi ale běželo hlavou, co kdybych zkusil něco jiného. Byl jsem v posteli a modlil se. Pak jsem se začal scházet s jedním dalším kamarádem, co byl v té době služebníkem v církvi, s Pavlem. Ten mě připravil na křest, měli jsme asi šest setkání. Byl hrozně přátelský a stali jsme se přátely. Dnes je kazatelem a je to můj kolega. Moc

si ho vážím. Další scéna.

Je deset hodin ráno. Jedu autobusem z Opatova. Jsem hrozně nervózní a mám trochu strach. Jsem zároveň ale nadšený a plný očekávání, co se bude se mnou dít. Přicházím na místo. Jsem v Šeberovské modlitebně v Ladech. Je tam hodně lidí. Některé z nich znám. Kazatel Pavel mi podává ruku a zdraví mě. Říká mi, co se bude dít a sednu si do křesla. Za chvíli začíná Bohoslužba a hraje hudba. Zpíváme chvály, pak následuje krásné kázání. Vůbec si ale nepamatuju, o čem bylo. Je to stejné jako se svatbou. Vím jen, že bylo krásné, ale nemůžu si vzpomenout, o čem Pavel kázal. Ale je to jedna z nejradostnějších a nejkrásnějších chvil mého života. Snad ta nejlepší vůbec. Pak mi kazatel říká, spolu s dalšími lidmi, co jsou také křtění, abychom šli do jiné místnosti. Jde do tuhého:) Svlékám si šaty a nechávám si jen spodky. Už jsem věděl, co mě bude čekat, tak jsem se převlékl předem do plavek. Pak nám dali krásná bílá roucha. Slyšel jsem, že taková používali křesťané v rané církvi. Slyším chvály. Jsem nervózní a nemůžu ani mluvit. Mám hodně smíšené pocity. Ale vnímám silnou radost a buší mi srdce. Jdu zpět, vidím, že se na mě dívá hodně lidí. Nevidím ale nenávistné výrazy, ale spíše radost a dojetí. Jsem hodně nervózní. Pak sedíme s pěti dalšími lidmi v první řadě a čekáme. Po písni kazatel vystoupí na stupínek a pozve nás nahoru. Představí nás jmény. Přečte nám vyznání víry a položí nám jednoduchou otázku. Nejsem schopen v tu chvíli moc mluvit, tak jsem vděčný, že stačí říct jedno slovo. Věřím. Věříš, že je Ježíš Tvým Pánem? Věříš, že jsi zemřel svému starému životu? Uvnitř mě se ozývá hlasité ano. Věřím. Pak následovalo ještě několik otázek a pak už si pamatuju jen, že jsem sestupoval do vody. Kazatel Pavel řekl křtím tě ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého, nadechuji se a už jsem pod vodou. Pak mě Pavel zase vytahuje nahoru, jsem celý mokrý. A odcházím do šatny, abych se převlékl. Po převlečení sedím s mokrou hlavou v první řadě s dalšími křtěnci. Zpívají nám krásné písně. A pak skončí Bohoslužba a stojíme v řadě. Lidé nám jdou blahopřát a předávají nám dárky a objímají nás. No, bylo to dojemné.

Ted' se podíváme do Bible, co apoštol Pavel říká o křtu. V novém zákoně je několik míst, které mluví o křtu, ale tento text vysvětluje, co křest znamená. Otevřeme si list Římanům. Budu číst od 5. kapitoly, od 18. verše do 6. kapitoly, 13. verše. Nejdůležitější pro nás bude verš 6,6.

Vrátíme se k dříve zmíněné skutečnosti – křest je jako svatba a jako pohřeb. Tyto obrazy Pavel používá. Především motiv smrti – pohřbu naší staré přirozenosti.

Homiletická osnova (Ř 5,18-6,13)

A. Adam nám dává smrt. Kristus nám dává život.

Kde je hřích, tam je smrt. Kde je Boží milost, tam je život. (18-21)

1. 18-19 Jediné provinění (dědičný hřích člověka) přináší duchovní smrt lidstvu i nám, jediný čin spravedlnosti (dobrovolné sebedarování Ježíše Krista na kříži) přináší spravedlnost, milost a spásu všem, kdo věří.

Pavel, ne můj kamarád, ale apoštol, mluví o našem duchovním stavu. Jsme odděleni od Boha. Jsme odsouzeni k duchovní smrti. Protože jsme hříšní, musíme být spravedlivě odsouzeni a zemřít. Díky Bohu ale – díky jeho lásce a milosti – činem jediného člověka – Boho-člověka – Ježíše Krista – můžeme přijmout jeho spravedlnost a vírou být ospravedlněni. To znamená, že nemusíme zemřít, ale můžeme žít. Jaká milost. Jaká láska. Jaká úžasná nádherná zpráva.

2. 20-21 Zákon je jako zrcadlo: usvědčuje nás z hříchu. Ospravedlnění v Kristu dává věčný život.

Dříve jsme podléhali zákonu naší staré přirozenosti. Když jsme žili naše staré životy, otročili jsme hříchu. Dělali jsme to, co je špatné, často, aniž bychom si to uvědomovali. Nebo jsme si to uvědomovali, ale nemohli jsme s tím nic dělat. Je to jako velký a silný magnet, který je nad námi. Dívali jsme se na kompas, ale ten vždycky ukazoval špatně. Nyní ale Ježíš dal ten magnet pryč a kompas nám ukazuje správně. Můžeme jít za Bohem. Kristus nám na kříži daruje svou spravedlnost a tak nám umožňuje žít věčně s Bohem. Není to úžasné?

B. Tělo – Starý člověk musí zemřít, nový život v Kristu musíme žít (6,1-11)

*1. 1-4 Byli jsme s Kristem pohřbeni v jeho smrt,
byli jsme s Kristem vzkříšeni v nový život*

Teď přichází to podstatné. Je tu takový paradox. Paradox je něco, co na první poslech nebo pohled nedává logicky smysl. Když se ale nad tím zamyslíme a promyslíme to, uvidíme, že to má hluboký smysl a že je to pravda. Zkusím vám ten paradox popsat. Smrt dává život. Pohřeb přináší nový život. Jak to? (Pauza) Když Kristus umírá, bere na sebe náš hřích. Hřích je to, co nás odděluje od Boha. Je to náš přirozený sklon k sobectví. Sklon k lenosti. Sklon k materialismu. Má mnoho podob. Kristus ale vzal na sebe náš hřích a naše sklony a spolu s ním náš hřích a naše hříchy umírají na kříži. Jsou mrtvé. Už nežijou. Jsou dead. Mrtvé. (Pauza) Moment, Petře, znamená to tedy, že už jako křesťané nehřešíme? Víme z naší zkušenosti, že to tak není, nebo ty už nehřešíš? Samozřejmě, že hřeším. A vy jistě také. Ruku na srdce. (Pauza) Co se ale změnilo? (Pauza) Změnilo se naše srdce. Naše srdce dříve netoužilo po dobru a lásce a pravdě. Nyní ale touží. Navíc, máme moc od Boha dělat to, co je správné a vyvarovat se toho, co je špatné. Díky Ježíšově smrti, zemřel s ním i náš hřích. A teď druhá část. Zázrak. Máme moc života. Ježíš nezůstal ležet v hrobě. Ale on slavně z mrtvých vstal. A spolu s ním vstáváme z mrtvých i my. Ano, jednou vstaneme s ním i tělesně, o tom mluví Pavel na jiném místě, ale co víc, platí to pro nás už teď – duchovně. V Duchu svatém máme moc vítězit nad hříchem. Nejsme již duchovně mrtví. Ale jsme duchovně živí. Zakoušíme Krista každý den. Mj. také ve křtu a ve slavení Večeře Páně. Pavel to říká následovně ve verších 5 až 7.

*2. 5-7 Máme účast na Kristově smrti i zmrtvýchvstání:
Stará přirozenost byla ukřižována spolu s Kristem
a hřích již v našem životě nemá nad námi moc. Jsme svobodní od hříchu a smrti.*

Naše stará přirozenost zemřela. Nová přirozenost - Kristova přirozenost – Duch Svatý v nás – žije. Hřích již nad námi nemá moc. Ježíš zlomil moc hříchu a smrti v našem životě. (Pauza) To je síla. Moc vzkříšení překonává smrt a vládu zla v našem životě. Pokud to ale chceme žít. Je možné být věřící, ale tuhle skutečnost úplně zašlapat do země. Je možné žít jakoby po staru. Jsme na kolejích. Jsme zvyklí jet určitým směrem. Nyní ale přichází někdo – Ježíš – kdo přehodí výhybku. My ale můžeme výhybku přehazovat zpátky. Pak směřujeme původním směrem. Výsledkem toho je smrt. Peklo. Věčné oddělení od Boha. Pláč a skřípění zubů. Věčné zahynutí. Bolest a trápení. Tak to ale být nemusí. Naopak. Když necháme

výhybku přehozenou a najedeme na nové koleje. Najedeme na koleje nového života v Kristu, směřujeme za Ježíšem. Přešli jsme ze smrti do života. A to nejen života po smrti, ale již života za našeho života. Už pak nejsme žijící mrtvoly, ale jsme duchovně živí.

Zastavme se zde ještě na moment. Původní text nám říká:

V šestém verši v šesté kapitole Římanům je psáno. Víme přece, že neobnovený, neznovuzrozený člověk v nás byl spolu s Kristem ukřižován. Přemýšlejme spolu o tom. Pokud jsme pokřtěni, odkládáme svou starou přirozenost. Odkládáme svůj hřích a nakládáme jej na Krista. Bereme Kristovu novou přirozenost na sebe. (Pauza) Výsledkem je, že pak jednáme jinak. (Pauza) Není to ale naopak. Není to tak, že se snažíme Bohu zalíbit, aby nás k sobě přijal. Právě naopak. Bůh nás již miluje ve svém Synu, že Ježíš bere na sebe náš hřích. On umírá s naším hřichem a tím jsme svobodni. Je psáno v dále v šestém verši. Aby tělo ovládané hřichem bylo zbaveno moci a my už hříchu neotročili. Dovolte mi to ilustrovat. Motýl, když vyletí z kukly, odkládá svou starou přirozenost. Ta je již mrtvá. Není mu k ničemu. Je v novém stádiu vývoje. Od larvy, ke kukle a pak hle – krásný motýl. (Pauza) Přemýšlejme o tom. (Pauza) Pokud jsi larva, buď kuklou. Pokud jsi kukla a již nastal tvůj čas, buď motýlem. (Pauza) Hříšníku, čiň pokání. Hříšníku, obrať se ke Kristu. Hříšníku, modli se k Bohu!! Nebud' me jako ten člověk v tom vtipu.

Tohle je můj oblíbený vtip, už jste ho ode mě museli slyšet.

Vyprávěj vtip o židovi, který se stal křesťanem.

Žid opéká na rožni krávu. Jeho sousedé jsou katolíci. Je pátek a zrovna mají postní období. Leze jim to na nervy. Tak jdou za panem farářem a poprosí ho, aby s tím něco udělal. On neochotně souhlasí. Přivedou tedy Žida za farářem. Promluví si a on ho v neděli pokřtí. Jako Žid ses narodil, jako Žid jsi vyrůstal, teď je z tebe katolík. Příští pátek katolíci zase vidí Žida, jak griluje steaky. Griluje krávu a říká: jako kráva ses narodila, jako kráva jsi vyrůstala a teď je z tebe ryba.

Nebud' pokrytec, hříšníku, čiň pokání a vrať se k Bohu! Pokud ještě nejste křesťané a toužíte po tom, na co čekáte? Pokud jste v srdci připraveni, modlete se se mnou. Pokud jste křesťané a toužíte se Kristu odevzdat, učiňme to teď. Modlete se se mnou. Skloňme hlavy.

Pane Ježíši Kriste, někteří z nás jsme již křesťany a přesto za Tebou nejedeme. Odpusť nám to a když dnes budeme přicházet k tvé svátosti, dej nám svou milost a odpusť nám prosím naše hříchy. Dej ať můžeme

skutečně zemřít naší staré přirozenosti. Dáváme Ti svá těla hříchu a prosíme Tě o proměnu. Abychom byli jako krásní motýli a ne již larvy. Pane, někteří jsme ještě na cestu s Tebou nevstoupili. Možná máme strach. Nebo máme pochybnosti. Prosím, Pane Ježíši, vem pryč naše pochybnosti a dej nám víru. Takovou víru, která dokáže přijmout Tvou lásku a Tvoji nekonečnou milost skrze Tvůj kříž. Pane, toužíme Tě přijmout do srdce a přijímám s důvěrou v Tvou pomoc Tebe jako svého Pána a Spasitele. Přijímám Tvou moc Ducha Svatého a věčný život s Tebou. Amen.

Chtěl bych vás nyní povzbudit tím, co v našem textu následuje. Ve verších 8 až 11 je psáno.

3. 8-11 Když je náš hřích na kříži usmrcen, můžeme s Kristem z mrtvých vstát. Počítejme s tím, že hřích je mrtev, nyní žijeme Bohu v Kristu.

Milý Pepíku, počítej s tím, že jsi mrtvý hříchu a nyní žiješ Bohu v Kristu Ježíši. Tvůj hřích byl usmrcen na kříži a nyní žiješ Pánu! Raduj se a jásej. Podívejme se nakonec do 12. a 13. verše.

Co si z toho všeho máme odnést?

C. Aplikace

**Nepropůjčujme své tělo hříchu a smrti,
ale propůjčujme své tělo Bohu a životu. (6,12-13)**

1. Nenechme se ovládat starou přirozeností a nečiňme nepravosti (6,12-13a)

Za prvé - když jsi křesťan, nenech se ovládat svou starou přirozeností. Nepřehazuj výhybku zpět do starého způsobu života. Nemusíš žít starému způsobu života. Tak se nevracej zpět. Pokud jsi teď odevzdal svůj život Bohu, tak Tě chci povzbudit, abys pokračoval a byl krásným motýlem a vyletěl z kukly. Pokud jsi ještě larva a nedospěl jsi do fáze kukly, tak hledej Boha, mám dobrou naději, že Ti dá poznat svou úžasnou milost a lásku.

2. ale propůjčujme své životy Bohu za nástroje spravedlnosti (13b)

A pak to druhé – dávej svůj život Bohu – buď Božím nástrojem. Žij nový život v Boží moci a pro jeho slávu. Vyleť jako motýl z kukly do nového života. Odlož svou starou přirozenost a hřích. Odlož svoje pochybnosti a strach a leť.

Co mám tedy konkrétně dělat?

Pokud nejsi pokřtěný, nech se pokřtít. Pokud máš touhu ve svém srdci, řekni to Markovi, mě nebo Larrymu. Rádi Ti odpovíme na Tvé otázky a rádi Tě na křest připravíme. Voda v bazénku je teplá a čeká na Tebe.:)

Pokud jsi pokřtěný a chtěl by ses stát naším členem, řekni to Markovi, mě nebo Larrymu.

Pokud bys chtěl být naším přítelem, řekni nám o tom, budeme rádi Tvými přáteli.

Pokud nechodíš na skupinku a chtěl bys chodit, rádi Tě uvidíme.

Nyní se modleme, pak zazpíváme chválu a budeme slavit Večeři Páně, ke které Tě zveme, pokud věříš v Ježíše Krista a odevzdal jsi mu svůj život.

Amen.